

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 30. ágúst 2012 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-32/2012:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 18. maí sl. bað X, hér eftir einnig nefnd álitsbeiðandi, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna sundbols sem hún keypti af Y, hér eftir einnig nefndur seljandi. Af gögnum máls má ráða að álitsbeiðandi fari fram á að fá að skila sundbolnum og fá endurgreitt að fullu, þ.e. að kaupunum verði rift.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Með bréfi, dags. 18. maí sl. gaf kæruneftndin seljanda kost á andsvörum og bárust þau þann 23. maí. Með bréfi, dags., 24. maí var álitsbeiðanda gefinn kostur á að gera athugasemdir við andsvörin og veittur frestur til þess til 7. júní. Þá barst nefndinni annað bréf frá seljanda þann 30. maí. Frekari gögn bárust ekki.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Í álitsbeiðni kemur fram að álitsbeiðandi keypti sundbol, af gerðinni Damella Artike 32211, af seljanda þann 16. mars, fyrir kr. 14.990. Eftir að hafa farið í sundbolnum nokkrum sinnum í sund hafi álitsbeiðandi tekið eftir því að teygja bolsins var öll glyðnuð og bolurinn orðinn þunnur og hálfgegnær.

Í kjölfar þessa fór álitsbeiðandi með sundbolinn til seljanda. Þar hafi henni verið tjáð að verslunin tæki enga ábyrgð á seldri vöru, þá væri það breyttri klórblöndu í Laugardalslauginni að kenna að sundbolurinn hefði skemmst. Hafði álitsbeiðandi þá samband við Z [sundlaug], en var tjáð af starfsmanni þar að hvorki væri mikill klór í lauginni, né hafi klórblöndunni verið breytt sl. ár.

Álitsbeiðandi telur að sundbolir eigi að þola það að farið sé í þeim í sund.

IV

Andsvör seljanda

Í andsvörum seljanda er rakið að ásigkomulag umþrættis sundbols geti stafað af ýmsum ástæðum án þess að teljast til galla. T.d. að bolurinn sé ekki í réttri stærð fyrir notanda, að sundvenjur notanda geti haft áhrif á endingu, að verslunin ráði þeim sem kaupir umrædda boli frá því að setja þá í þeytivindu og að álitsbeiðandi hafi verið treg til að svara því hvort hún hafi gert slíkt. Þá kemur fram að verslunin sé með nokkrar tegundir af sundbolum og að sumir þeirra séu ekki klórþolnir. Séu viðskiptavinir spurðir út í það með hvaða hætti þeir hyggist nýta sundbolinn og ef ásetningur þeirra stendur til að synda mikið í bolunum, sé þeim ráðlagt að kaupa klórþolna boli, en sá sundbolur sem deilt er um í málinu sé ekki klórþolinn.

Þá hafnar seljandi þeirri fullyrðingu álitsbeiðanda um að hann taki ekki ábyrgð á seldri vöru. Hinsvegar fylgi litlir miðar með öllum baðfötum sem seljandi lætur frá sér þar sem standi orðrétt: „Verslunin getur því miður ekki tekið ábyrgð á sundfötum eftir notkun“.

Seljandi bendir einnig á miða inni í umþrættum sundbol, en þar segir: „Hand wash only – no use hyperchlorid – no iron – dry in shade – no tumble dry“

Að lokum kemur fram að sundbolur álitsbeiðanda sé með vörunúmerið 31085 en ekki 32211 og kosti kr. 13.800 en ekki kr. 14.990.

V

Úr gögnum máls

Þann 30. maí sl. barst kærunefndinni bréf frá seljanda. Í bréfinu kemur fram að álitsbeiðandi hafi upprunalega keypt tvo sundboli fyrir kr. 13.800. Hafi verslunin endurgreitt álitsbeiðanda notaða sundbolinn sama dag og bréfið barst nefndinni. Ónotaða bolinn hafi seljandi neitað að endurgreiða en þess í stað boðið álitsbeiðanda inneign í versluninni. Í bréfinu segir síðan: „[Álitsbeiðandi] spyr [þá] hvort hún eigi ekki bara að nota [bolinn] og sjá hvort hann fari eins og þá fá hann einnig endurgreiddan, en ég ráðlagði henni frá því þar sem það væri ekkert víst að eigandinn væri tilbúinn að greiða henni þetta aftur.“

VI

Athugun kærunefndarinnar

Starfsmaður kærunefndarinnar kannaði vefsíðu framleiðanda umræddra bola, www.damella.com. Þar kemur fram að bolurinn sem um er deilt sé framleiddur sem „Beachwear“ þ.e. til þess gerður að klæðast á baðströndum en ekki til notkunar í sundlaugum.

V

Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. lög nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur aðila fellur undir nr. 48/2003 um neytendakaup.

Í andsvörum seljanda kemur fram að umþrættir sundbolir séu ekki klórþolnir og að seljandi mæli frekar með öðrum bolum ef kaupandi ætlar að nota þá til þess að sundiðkunnar. Þá segir seljandi að almennt séu viðskiptavinir spurðir hvernig þeir hyggest nota bolinn og sé ráðlagt hvaða boli sé best að kaupa í samræmi við það.

Af þessu tilefni vil kærunefndin benda á að í 15. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup er kveðið á um eiginleika söluhlutar og segir í a-, b- og c-lið 2. mgr. eftirfarandi:

„Ef annað leiðir ekki af samningi skal söluhlutur:

- a. henta í þeim tilgangi sem sambærilegir hlutir eru venjulega notaðir til;
- b. hafa þá eiginleika til að bera sem neytandinn mátti vænta við kaup á slíkum söluhlut að því er varðar endingu og annað;
- c. henta í ákveðnum tilgangi sem seljandinn vissi eða mátti vita um þegar kaup voru gerð, nema leiða megj af atvikum að neytandi hafi ekki byggt á sérþekkingu seljanda og mati hans eða hafi ekki haft sanngjarna ástæðu til þess;“

Í 16. gr. sömu laga segir að söluhlutur teljist vera gallaður m.a. ef hann er ekki í samræmi við það sem fram kemur í 15. gr. þ.á.m. a-, b- og c-liðum sem raktir eru hér að framan.

Í því tilviki sem hér um ræðir virðist vera ljóst að seljandi gerir sér grein fyrir því að sumar af þeim bolategundum sem hann selur sem „sundboli“, henti í raun og veru ekki til sundiðkunnar í sundlaugum hérlendis enda séu bolirnir ekki klórþolnir. Ekki kemur fram í andsvörum seljanda hvort álitsbeiðanda hafi sérstaklega verið gerð grein fyrir þessu við kaup, þrátt fyrir að fram komi að slíkt sé almennt gert. Að mati kærunefndarinnar verður almennt að gera strangar kröfur til seljanda um að upplýsa kaupendur með óyggjandi hætti, sbr. ákvæði í

a-, b- og c-lið 15. gr. laganna að bolir sem hann selur sem sundboli, henti alls ekki til sundiðkunnar í sundlaugum héraendis. Þá telur kærunefndin að seljanda hafi ekki tekist að sýna fram á að hann hafi rækt þessa lögbundnu upplýsingaskyldu sína í því tilviki sem hér um ræðir og geta því þeir bolir sem álitsbeiðandi keypti talist verulega gallaðir í skilningi a- og b-liðar 1. mgr. 16. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup.

Það athugast hins vegar að álitsbeiðandi gerir einungis kröfu um að fá einn sundbol endurgreiddan. Í gögnum máls kemur fram að seljandi hefur fallist á þessa kröfu og endurgreitt seljanda kr. 13.800. Kærunefndin lítur því svo á að ágreiningur aðila sé úr sögunni að svo stöddu, a.m.k. að svo miklu leyti sem leitað verður álits kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa á honum sbr. ákvæði laga nr. 87/2006. Af þessum ástæðum ber kærunefndinni að vísa beiðni álitsbeiðanda frá sér.

VI

Álitsorð

Álitsbeiðni X er vísað frá kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir